

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Zuzany Břízové v právní věci žalobce: **statutární město Plzeň**, se sídlem nám. Republiky 1, Plzeň, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2018, čj. 4919-2/2018-900000-317, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2020, čj. 43 Af 14/2018-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 3. 8. 2020 blanketní kasační stížnost proti shora označenému rozsudku krajského soudu.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Ze spisu krajského soudu NSS zjistil, že rozsudek byl doručen do datové schránky stěžovatele dne 16. 7. 2020 (čtvrtek). Od tohoto data pak běžela lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti, která skončila ve čtvrtek dne 30. 7. 2020.

Stěžovatel však odeslal kasační stížnost datovou schránkou až dne 3. 8. 2020, tj. čtyři dny po lhůtě k podání kasační stížnosti. NSS tedy kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s., protože byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 27. srpna 2020

Ondřej Mrákota

předseda senátu